08 උතුම් වූ බුදුබව පසක් කළ සේක

අසිරිමත් වෙසක් පොහෝ දිනයට පෙරදින උදෑ විය. සුපුරුදු පරිදි ආනාපානසති භාවනාව වඩා සැහැල්ලුවෙන් දහවල් දවස ගෙවූ බෝසතාණන් වහන්සේ මධ්‍යම රාත්‍රියෙහි සැතපෙන්නට වන්හ. අලුයම උදෑවිය. ලොව අන් කිසිවෙකුට නොපෙනෙන ආකාරයේ සිහින පහක් බෝසතාණන් වහන්සේට පෙනිණ ඒවා මෙසේ ය.

සිහිනය	අර්ථය
බෝසතාණන් වහන්සේට මහ පොළොව යහනක් විය. හිමාල පර්වතය එහි කොට්ටය විය. එම යහනෙහි නිදා සිටි උන්වහන්සේගේ දකුණත අපරදිග මහසයුර මත ද වමත පෙරදිග මහසයුර මත ද දෙපා දකුණ සයුර මත ද පිහිටියේ ය.	උන්වහන්සේ ලොවුතුරා බුදුවන බව.
බෝසතාණන් වහන්සේගේ නාභියෙන් රන් පැහැති ඊ තණ ගසක් පැන නැගී අහස් කුස පුරා පැතිර ගියේ ය.	චතුරාර්‍ය සත්‍යය ලොවට හෙළි කරන බව
කලුපැහැති හිස් ඇති සුදු පැහැති පණුවෝ බෝසතාණන්ගේ දෙපා වෙතින් පැන නැගී දණ හිස දක්වා වසා පැතිර සිටියහ.	ගිහි ශ්‍රාවකයන් බොහෝ දෙනෙක් තමන්ට සිටින බව
විවිධ පැහැති ලිහිණියෝ සතර දෙනෙක් සතර දෙසින් පියඹා ආහ. එසේ පැමිණ උන්වහන්සේගේ දෙපා ළඟ වැටී සුදු පාට වූහ.	සිව් කුලයට ම අයත් වූවන් ද තම පැවිදි ශ්‍රාවකයන් බවට පත්වන බව
විශාල අශූචි පර්වතයක් විය. ඒ අශූචියෙහි නොගෑවී, බෝසතාණෝ ඒ මත සක්මන් කළහ.	අපමණ සිව්පස ලැබෙන නමුත් ඒවාට ගිජු නොවන බව

සුජාතාවගේ කිරි පිඬු දනය

වෙසක් පුන් පොහෝ දිනට ඉරු උදා විය. මේ අවදියේ උරුවෙල් දනව්වේ සේනානි නියම්ගම සේනානි කෙළෙඹියාගේ සුජාතා නම් දියණියක් වූවා ය. වැඩිවියට පත් ඕ තොමෝ ඒ අසළ නුග ගසක් මුල දෙවියන්ට පුද පූජා පවත්වා භාරයක් වූවා ය. එනම් සම කුලයකට දීග යන්නට ලැබී කුළුඳුලේ ම පුතෙකු ලැබෙන්නේ නම් වසරක් පාසා නුගරුකට අරක් ගත් දෙවියන්ට ලක්ෂයක් වැය කොට පූජා පවත්වන බව ය. ඇගේ බලාපොරොත්තුව සඵල විය. ඇයගේ භාරය ඔප්පු කිරීම එදිනට යෙදී තිබිණි.

සුජාතාව දේව පූජාව සූදනම් කිරීමට යාමේ දී අසිරිමත් සිදුවීම් රැසක් සිදුවිය. එයින් කලබල වූ සුජාතාව උදෑසන ම පුණ්ණා නම් දසිය අමතා "පුණ්ණාවෙනි, අද දෙවියන් අප කෙරෙහි බොහෝ සේ පහන් වී ඇති බව පෙනේ. මෙතෙක් මෙබඳු පුදුම දේ නුදුටුවෙමි. ඉක්මනින් ගොස් දෙවොල් බිම පිරිසිදු කරන්නැ'යි නියම කළා ය.

පුණ්ණා ද ''යහපතැ'' යි පිළිගෙන නුගරුක මුලට වහා දිව ගියා ය. බෝසතාණන් වහන්සේ ද පෙර ද රෑ ඉහත කී අපූරු සිහින පහ දකීමෙන් තමා නොවරදවා ම බුදුවන්නේ යැයි නිගමනය කළහ. රෑ පහන් වූ කල්හි, පිරිසිදු වී ඒ නුගරුක මුලට ම වැඩම කොට පිඬු පිණිස වඩනා වේලාව එනතුරු වැඩ උන්හ. එහි දිව ආ පුණ්ණා නුගරුක මුල නැගෙනහිර බලා වැඩ හිඳිනා බෝසතුන් දුටුවා ය. රන්වන් පැහැයෙන් බබළන උන්වහන්සේගේ සිරුර දුටු පුණ්ණා අද අපේ දෙවියෝ ගසින් බැස සියතින් ම පූජාව පිළිගැනීමට වැඩ හිඳිති'යි සිතා ආපසු දිව ගොස් සුජාතාවට ඒ බව දැන්නුවා ය. එය අසා සතුට නිම් හිම් නැතිව ගිය සුජාතා, පුණ්ණා අමතා, "නුඹ අද පටන් දසියක් නොව මාගේ වැඩිමහලු දියණිය වන්නේ යැයි කියා දුවකට ගැලපෙන සියලු ආභරණ, ඇඳුම් ඇයට දී වහල් කමින් මුදවා දුවකගේ තැන තැබුවා ය.

බෝසතාණන් වහන්සේගේ පින් මහිමය නිසා සුජාතාවට වටිනා රන් පාත්‍රයක කිරි පිඬු ගෙන යන්නට සිතිණ. දිය නුමුසු කිරිපිඬු පිළියෙල කළ ඕ තොමෝ රන් පාත්‍රයෙහි එය බහා තවත් රන් පාත්‍රයකින් එය වසා සළුවකින් වෙලා ගෙන සියලු අලංකාරයන්ගෙන් සැරසී කිරිපිඬු පාත්‍රය හිස තබා ගෙන

මහ පෙරහරින් නුගරුක බලා පිටත් වූවා ය. දුර දීම බෝසතාණන් වහන්සේ දුටු සුජාතා මහත් සොම්නසට පැමිණ මේ රුක් දේවතාවා යැයි සිතා නැමී නැමී උන්වහන්සේ වෙත ගියා ය. හිසින් පාත්‍රය දැතට ගෙන පළමු කොට රන් කෙණ්ඩියෙන් බෝසතුන්ගේ අතට පැන් වත් කළා ය. ඉන්පසු රන්තලිය උන්වහන්සේට පිළිගැන්වූවා ය. පිළිගන්වා ''ස්වාමිනි, මේ පාත්‍රය ඔබ වහන්සේ ට පූජා කරමි. කැමති තැනකට රැගෙන යනු මැනවැ'' යි කියා වැඳ, මගේ බලාපොරොත්තු ඉටු වූවා සේම ඔබ වහන්සේගේ ද බලාපොරොත්තු සඵල වේවා'යි පවසා පිරිවර සමග පිටත්ව ගියා ය.

බෝසතාණන් වහන්සේ ද එතැනින් නැගී සිට ඒ ගස වටා ප්‍රදක්ෂිණා කොට රන්තලිය ද රැගෙන ඒ අසල වූ නේරංජනා ගං ඉවුර වෙත වැඩම කළහ. එහි සෑම බුදුවරයෙක් ම බුදුවන දවසේ බැස ස්නානය කරන සුප්පතිට්ඨික නම් තොටුපලක් විය. රන්තලිය ඉවුරේ තබා බැස නහා සිවුරු හැඳ පොරවාගෙන නැගෙනහිර බලා වැඩ උන්හ.

රන්තලිය අතට ගත් උන්වහන්සේ එහි වූ දිය නුමුසු කිරිබත පිඬු හතළිස් නවයක් කොට වැළඳූහ. එම ආහාරය උන්වහන්සේ එතැන් සිට ගතකළ සත්

සතියට ම ප්‍රමාණවත් ආහාරයක් විය. කිරිපිඬු වැළඳූ පාත්‍රය ද රැගෙන ගං ඉවුරට වැඩම කළ උන්වහන්සේ ''යම් හෙයකින් අද මම බුදුවන්නේ නම් පාත්‍රය උඩුගම් බලා යේවා. බුදුනොවන්නේ නම් මේ යටිගම් බලා යේවා'' යි ඉටා ගඟ දියට දැමූහ. තලිය ද සැඩ පහර සිඳගෙන ගඟ මැදින් ඉහළට ගමන් කොට අසූරියනක් තරම් දුර ගොස් දිය සුළියකට හසු වී ගිලී ගියේ ය. එයින් ද බෝසතාණන් වහන්සේ තමා අද බුදුවන බව නිගමනය කළහ. ගිලී ගිය රන්තලිය නාග භවනය ට පිවිස මේ කල්පයේ පහළ වූ බුදුවරුන් සිව් නමගේ පාත්‍රා තිබූ තැනට ම එකතු විය.

බෝසතාණන් වහන්සේ ඒ ගං ඉවුරේ තිබූ මල් පිපිණු සල්වනයෙහි දිවා විහරණය කොට සවස් වරුවේ ඇසතු බෝරුක බලා වැඩම කළහ.

මේ අතර කුස තණ රැගෙන යන **සොත්ථිය** නම් බමුණෙකු බෝසතාණන් වහන්සේට අතරමග දී හමු විය. බෝසතුන්ගේ මේ ආනුභාව සම්පන්න ස්වරූපය දුටු සොත්ථිය කුස තණ මිටි අටක් උන්වහන්සේට පිදී ය. බෝසතාණන් වහන්සේ එය ද රැගෙන බෝමැඩ බලා වැඩම කළහ. එහි කුස තණ එළාගත් උන්වහන්සේ සිත දැඩි කරගෙන ''මගේ සම ද, නහර ද, ඇට ද, ඉතිරි වේවා. මුළු සිරුරේ ම ඇති මස්, ලේ වියළී යේවා. එහෙත් සම්මා සම්බුද්ධත්වයට පැමිණ මිස මේ ආසනයෙන් නොනැගිටිමි'' යි චතුරංග සමන්නාගත වීර්ය අධිෂ්ඨාන කරගෙන නැගෙනහිර බලා බද්ධ පර්යංකයෙන් වැඩ හුන් සේක.

එහිදී බෝසතාණන්ට දෙවියෝ, නාගයෝ, යක්ෂයෝ, ආදී සියල්ලෝ මලින් ගඳින් පුදමින් තුති ගී ගයන්නට වූහ. මුළු දසදහසක් සක්වල එක ම සාදුකාරයක් පැතිර ගියේ ය.

මාර පරාජය

මේ මොහොතේ වසවර්ති මාර දිව්‍ය පුත්‍රයා ''සිදුහත් තවුසා, මගේ අණසක ඉක්මවා යන්නට සැරසේ. මම ඊට ඉඩ නොදෙමි'' යි තීරණය කොට දස බිම්බරක් මාර සෙනග පිරිවරාගෙන ගිරිමේඛලා නම් ඇත් රජු පිට නැගී සියලු ආයුධයෙන් සන්නද්ධ ව අවුත් බෝසතාණන් වහන්සේ වටකර ගත්තේ ය. බෝසතුන්ට තුති ගීතිකා ගයමින් සිටි දෙවියෝ සක්වල ගලින් එපිටට පලා

ගියෝ ය. බෝසතාණන් වහන්සේ තමා වටකර ගත් මාර සෙනග දැක ''මෙතරම් සෙනඟක් තනි මට එරෙහිව මහ සටනකට සැරසී සිටිති. මෙතැන මට මාගේ පියා හෝ වෙනත් නෑදෑයෙක් නැත. මා විසින් කාලාන්තරයක් තිස්සේ පිරූ දස පාරමිතා ධර්ම අද මට සිටින පිරිවර ජනයා බඳු ය. එහෙයින් පාරමී පළිහක් කරගෙන පාරමී අවියෙන් ම පහර දී මේ සේනාවේ බලය සිඳිය යුතු යැ'' යි සිතා දස පාරමිතාවන් මෙනෙහි කරමින් වැඩ හුන්හ. මාරයා පළමු කොට ම මහා සුළඟක් මැවී ය. එය ගස් මුල් උදුරා දැමීමට, පර්වත මුදුන් සිඳ දැමීමට තරම් බලවත් විය. එහෙත් බෝසතුන්ගේ සිවුරු කොණක්වත් සෙලවීමට එය සමත් නොවී ය. දෙවනුව පොළොව සිදුරු කරන තරම් බලවත් වැස්සක් මැවී ය. එය උන්වහන්සේට පිණිබිඳක් තරම්වත් නොදැනුණේ ය. තෙවනුව මහ ගල් වැස්සක් වැස්සවී ය. ඒවා දිව්‍යමය මල් මාලා වැස්සක් විය. සතර වෙනුව ආයුධ වැස්සක් වැස්සවී ය. ඒවා දිව්‍යමය මල් වැස්සක් මෙන් දිස්විය. පස් වෙනුව මහා උණු අළු වැස්සක් වැස්සවී ය. එය බෝසතුන් පාමුල සඳුන් සුණු සේ විසිර ගියේ ය. හය වෙනුව අඟුරු වැස්සක් වැස්සවී ය. සත් වෙනුව වැලි වැස්සක් වැස්සවී ය. ඒවා ද දිව්‍ය මල් සේ පාමුල වැටිණි. අට වෙනුව

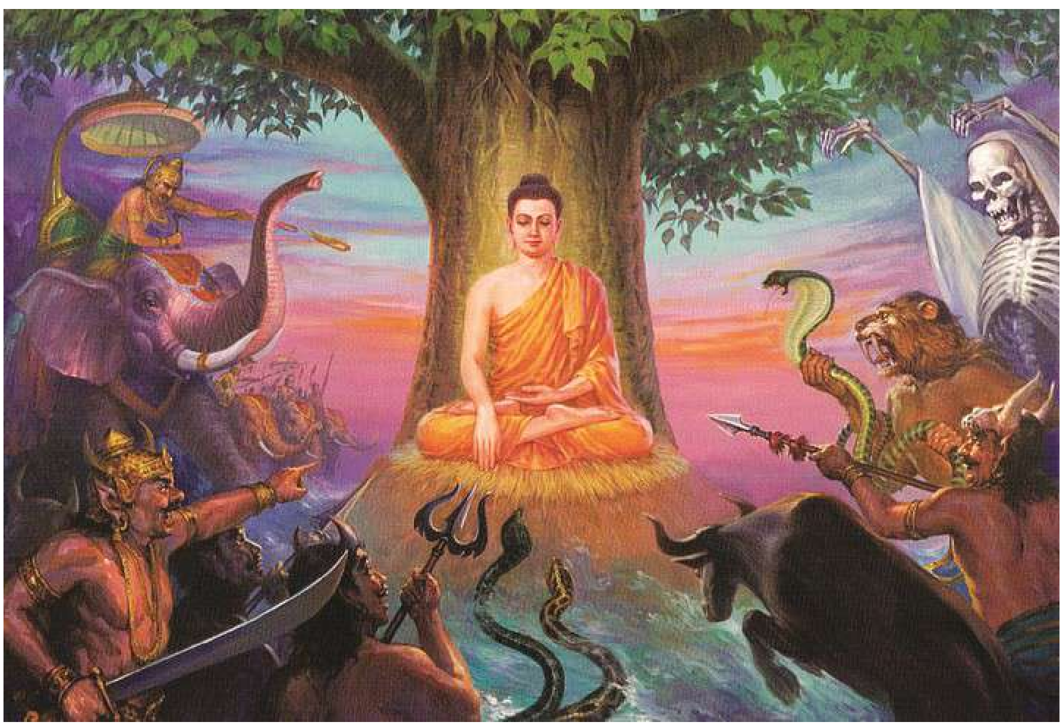

මඩ වැස්සක් වැස්සවී ය. එය උන්වහන්සේගේ පාමුල දිව්‍යමය විලවුන් වී ඇද හැලිණි. නව වෙනුව මහා අන්ධකාරයක් මැවී ය. එය බෝසතුන් වෙත එන විට සූර්යාලෝකයක් සේ ආලෝකමත් විය.

මෙසේ නව විධ වර්ෂාවකින් උන්වහන්සේට කිසිදු අනතුරක් නොවූ විට තමාගේ සේනාවට ''මේ සිද්ධාර්ථ කුමාරයා පළවාහරිමු'' යයි අණකොට තම චක්‍රායුධය ගෙන ගිරිමේඛලා ඇතු පිට නැගී බෝසතුන් වෙත පැමිණ සිද්ධාර්ථය, ''නැගිටිනු, ඔය පර්යංකය ඔබේ නොවේ මගෙයි'' කීය. එවිට බෝසතාණන් වහන්සේ ''මාරය, ඔබ දස පාරමිතා පිරුවේ නැත. උප පාරමිතා පිරුවේ ද නැත. පරමත්ථ පාරමිතා පිරුවේ ද නැත. ඤාතත්ථ චර්යාව, ලෝකත්ථ චර්යාව හෝ බුද්ධි චර්යාව ද පිරුවේ නැත. ඒ සියල්ල පිරුවේ මා ය. එහෙයින් මේ පර්යංකය නුඹට අයත් නොවේ. එය මට ම අයත් වේ යැ'' යි වදාළහ. මෙසේ පවසද්දීත් මාරයා චක්‍රායුධයෙන් උන්වහන්සේට දමා ගැසී ය. එය ද මල් වියනක් සේ අහසේ රැඳුණේ ය. එවිට බෝසතාණන් වහන්සේ මාරය, මේ පර්යංකයට අයිතිය කීමට ඔබ පාරමිතා පිරූ බවට සාක්ෂි තිබේදැයි ඇසූහ. මාරයා තම සේනාව වෙත අත දිගු කොට මේ සියලු දෙනා ඊට සාක්ෂි යයි කියද්දි ''අපි සාක්කි, අපි සාක්කි'' යයි මාර සෙන් නැගූ නාදයෙන් මහ පොළව ගිගුම් දෙන්නට විය.

''සිද්ධාර්ථය, ඔබට පාරමිතා පිරූ බවට කවුරු සාක්ෂි ද'' යි මාරයා විමසී ය. එවිට බෝසතාණන් වහන්සේ ''ඊට සාක්ෂි දීමට පණ ඇති කිසිවෙක් මට මෙහි නැත. එහෙත් වෙනත් දුන් දන් තිබියේවා. වෙස්සන්තර ආත්ම භාවයේ දී සත්සියයක් මහ දන් දුන් බවට මේ මහ පොළොව සාක්ෂි දරනු ඇතැ'' යි දකුණු අත මහ පොළොවට දිගු කළහ. මොහොතකින් "මම එයට සාක්ෂි" යැයි කියන්නාක් මෙන් මහ පොළොව මහ හඬින් කම්පා වෙන්නට පටන් ගත්තේ ය. බියට පත් මාර සෙනග හිස් ලූ ලූ අත පලා ගියෝ ය. පරාජයට පත් වසවර්ති මරු තම ලොව බලා ආපසු ගියේ ය. පැරදී පලා යන මාර සෙනග දුටු දෙවියෝ, ''අපි ජයග්‍රහණය සඳහා ජය පූජාව කරමු'' යි කියා නාග, දේව, සුපර්ණ, බ්‍රහ්ම ආදී සියලු දෙනා එක්ව බෝ මැඩ රැස්ව මෙසේ ජයඝෝෂා නගන්නට වූහ. මාරයා පරාජයට පත් විය. සිදුහත් තවුසාණන්ට ජය අත් විය.

"ජයො හි බුද්ධස්ස සිරීමතො අයං - මාරස්ස ච පාපිමතො පරාජයො"

"මෙය ශ්‍රීමත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ජයග්‍රහණය යි. පවිටු මාරයාගේ පරාජය යි."

අසිරිමත් බුදුබව ලැබීම

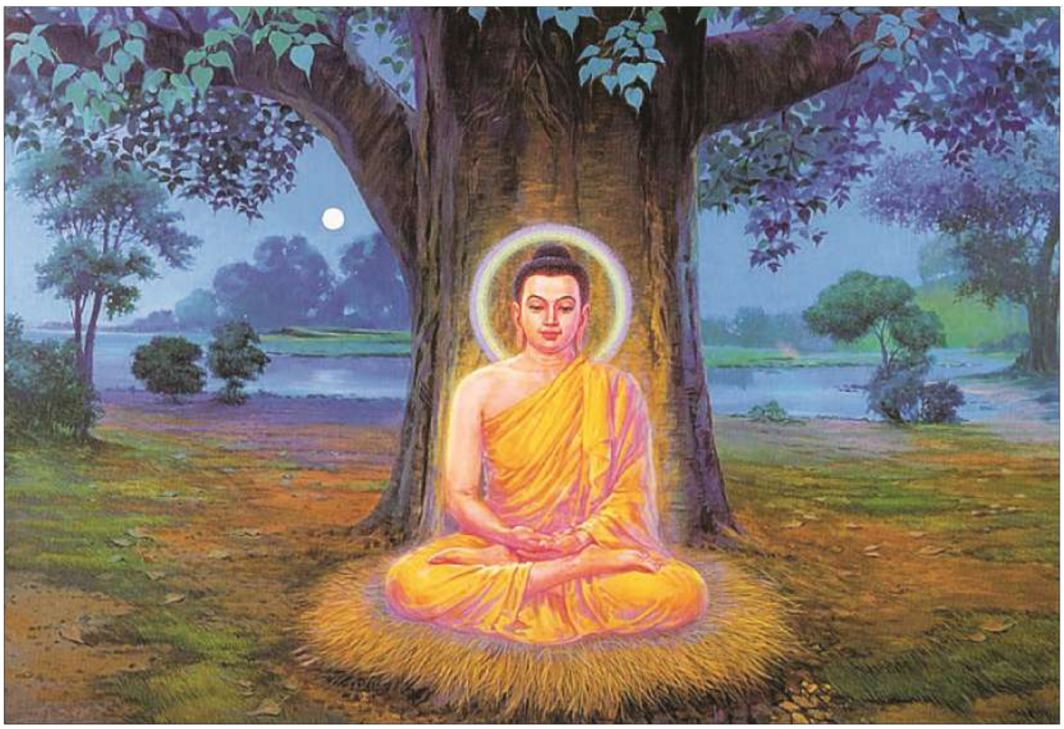

මෙසේ හිරු බැස යන්නටත් පෙර මාර බලය පැරද වූ බෝසතාණන් වහන්සේ ආනාපානසති භාවනාවෙහි යෙදෙමින් ප්‍රථම ධ්‍යානය ද උපදවා ගත්හ.

ඉන්පසු රාත්‍රියේ ප්‍රථම යාමයෙහි තමන් පෙර විසූ ජාති මේ යැයි සිහි කළ හැකි නුවණ හෙවත් පුබ්බේනිවාසානුස්සති ඤාණය උපදවා ගත්හ.

දෙවන යාමයේ දී සත්වයා උපදින මැරෙන හැටි, කර්මානුකූලව සැපදුක් විඳින හැටි පෙනෙන චුතූපපාත ඤාණය හෙවත් දිබ්බචක්ඛු ඤාණය උපදවා ගත්හ.

අලුයම් වේලාවේ අප මහ බෝසතාණන් වහන්සේ පටිච්ච සමුප්පාදයට සිත් යොමු කළ සේක. ඒ අනුව 'අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා.......' ආදී වශයෙන් දෙළොස් ආකාර වූ පටිච්ච සමුප්පාදය අනුලෝම (මුල සිට අගටත්) ප්‍රතිලෝම (අග සිට මුලටත්) වශයෙන් මෙනෙහි කරද්දී දස දහසක් සක්වල මහ මුහුද දක්වා දෙළොස් වාරයක් ම කම්පා විය.

මෙසේ දසදහසක් සක්වල ගිගුම් දෙවමින් ගෞතම බෝසතාණන් වහන්සේ වෙසක් පුන් පෝද අරුණ නැගෙනවාත් සමග ම උතුම් **සර්වඥතාඥනය** හෙවත් සම්මා සම්බුදු නුවණ උපදවා ගත් සේක.

ඒ මොහොතේ දස දහසක් සක්වල එකම උත්සව සිරියකින් බැබලුණේ ය. යොදුන් අසූ හාරදහසක් ගැඹුරු මහ මුහුදේ කරදිය වෙනුවට මිරිදිය පහළ විය. එද සියලු අන්ධයෝ රූප දුටුවාහ. උපතින් බිහිරෝ හඬ ඇසුවෝ ය. අත්පා කොර වූවෝ පයින් ඇවිද ගියෝ ය. සිර වී බැඳී සිටි සියලු සත්ත්වයෝ ඒ බැම්වලින් මිදුණෝ ය.

මෙසේ අපමණ පුදුම සහගත අසිරිමත් දේ සිදු වෙද්දී බුදුරජාණන් වහන්සේ, සෑම බුදුවරයන් වහන්සේ නමක් ම බුදු බව ලැබූ සැණින් ප්‍රකාශ කළ උදනය මෙසේ ප්‍රකාශ කළ සේක.

අනෙක ජාති සංසාරං - සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං
ගහකාරකං ගවෙසන්තො - දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං
ගහකාරක දිට්ඨොසි - පුන ගෙහං න කාහසි
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා - ගහකූටං විසංඛිතං
විසංඛාර ගතං චිත්තං - තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා

අර්ථය :- නැවත නැවත ඉපදීම දුකකි. පඤ්චස්කන්ධය නමැති ගෙය තනන වඩුවා සොයමින් මෙතෙක් සසර පුරා ඇවිද්දෙමි. තණ්හා වඩුව, මා විසින් තා දක්නා ලදී. නැවත තා මට ආත්ම භාව නමැති ගෙය නොසාදන්නෙහි ය. තාගේ කෙලෙස් නමැති පරාළ හා අවිද්‍යා නමැති කැණිමඬල ම විසින් විනාශ කරන ලදී. මාගේ සිත නිවනට පැමිණියේ ය. තණ්හාව දුරුකිරීම නම් වූ අර්හත් ඵලයට පත් වීමි.

ක්‍රියාකාරකම 8.1

පහත සඳහන් ප්‍රශ්නවලට ගැළපෙන පිළිතුර තෝරා යටින් ඉරක් අඳින්න.

1. බෝසතාණන් වහන්සේ සිහිනෙන් රන් පැහැති ඊතණ ගසක් දුටුවේ.......
   i. තෙවන සිහිනයේදී ය.
   ii. සිව්වන සිහිනයේදී ය.
   iii. දෙවන සිහිනයේදී ය.

2. සුජාතා සිටු දියණියගේ කිරිපිඬු පූජාව සිදුවූයේ,
   i. උපන් දිනයක් නිමිත්තෙනි.
   ii. ප්‍රාර්ථනාවක් ඉටුවීම නිමිත්තෙනි.
   iii. පින් අනුමෝදන් කිරීමක් නිමිත්තෙනි.

3. සුජාතාව විසින් පුණ්ණා දාසිය පසුව,
   i. දියණියක් කොට සලකන ලදි.
   ii. මෙහෙකාරියක් කොට සලකන ලදි.
   iii. සොයුරියක් කොට සලකන ලදි.

4. කිරිපිඬු පාත්‍රය පිළිගත් බෝසතාණන් සැපත් වූයේ,
   i. අනෝමා ගඟ අසලට ය.
   ii. අචිරවතී ගඟ අසලට ය.
   iii. නේරංජනා ගඟ අසලට ය.

5. බෝසතාණන් වහන්සේ කිරිපිඬු දානය වළඳන ලද්දේ,
   i. පිඬු හතළිස් නවයක් වශයෙනි.
   ii. පිඬු හතළිස් පහක් වශයෙනි.
   iii. පිඬු තිස් පහක් වශයෙනි.

6. චතුරංග සමන්නාගත වීර්යයට අයත් වන්නේ,
   i. සම, නහර, කෙස්, මස් හා ලේ ය.
   ii. සම, නහර, ඇට, මස් හා ලේ ය.
   iii. සම, කෙස්, ඇට මස් හා ලේ ය.

7. ''සිදුහත් තවුසා මාගේ අණසක ඉක්මවා යන්නට සැරසේ'' මෙම ප්‍රකාශය,
   i. ගිරිමේඛලා ඇතාගේ ය.
   ii. ආලවක යක්ෂයාගේ ය.
   iii. වසවර්ති මාරයාගේ ය.

8. ''සිදුහත් බෝසතාණන් පටිච්ච සමුප්පාදය මෙනෙහි කරන ලද්දේ,
   i. රාත්‍රී ප්‍රථම යාමයේදී ය.
   ii. රාත්‍රී දෙවන යාමයේදී ය.
   iii. රාත්‍රී අලුයමදී ය.

9. බුදු උපතේදී අසිරිමත් දෑ බොහෝ සිදු විය. එසේ සිදු නොවුවකි.
   i. අත් පා කොර වූවෝ පයින් ඇවිද යාම.
   ii. අන්ධයෝ රූප දැකීම.
   iii. මුහුදේ දිය සිඳී යාම.

10. සිදුහත් බෝසතාණන් ගයා පෙදෙසේ නේරංජනා ගඟ අසලට වැඩමවද්දී මගදී මුණ ගැසී කුස තණ අට මිටක් පිළිගන්වන ලද්දේ,
   i. සොත්ථිය නම් බමුණා ය.
   ii. උපක ආජීවකයා ය.
   iii. පුණ්ණා දාසිය ය.

ක්‍රියාකාරකම 8.2

''සුඛො බුද්ධානං උප්පාදො''

"බුදුවරුන්ගේ උපත සුව ගෙන දෙන්නේ ය". මේ ගැන ඔබට හිතෙන දේවල් වාක්‍ය දහයකින් ඉදිරිපත් කරන්න.

ක්‍රියාකාරකම 8.3

පටිච්ච සමුප්පාදය ඇසුරෙන් පහත සඳහන් වගුව සම්පූර්ණ කරන්න.

අවිජ්ජා	පච්චයා	
	පච්චයා	විඤ්ඤාණං
විඤ්ඤාණ	පච්චයා	නාමරූපං
	පච්චයා	
සළායතන	පච්චයා	
	පච්චයා	වේදනා
	පච්චයා	තණ්හා
	පච්චයා	උපාදානං
	පච්චයා	භවො
භව	පච්චයා	
	පච්චයා	ජරා මරණං සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති

පුහුණුවට

ඉමස්මිං සති ඉදං හොති
ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති
ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති
ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති

මෙය ඇති කල්හි මෙය ඇති වේ. මෙය ඉපදුණ කල්හි මෙය උපදී.
මෙය නැති කල්හි මෙය නැති වේ. මෙය නූපදින කල්හි මෙය නූපදී.